

§. 31. *Съ чудотвореніята си Исусъ повдига народѣтъ на славословіе къмъ Бога.*

Отъ тукъ като дойде въ Тирскытѣ и Сидонскытѣ страны, исцѣри една бѣсна дѣвица, Хананейка, споредъ голѣмата вѣра на майка ѝ. Отъ тамъ като дойде къмъ Галилейското море около Пендаполь, исцѣри единъ глухъ и гѣгнивъ чловѣкъ. Подиръ са покачи на гората и исцѣри принесенытѣ тамъ хромы, слѣпы, глухы и много другы болны, за което народытѣ прославихъ Бога Израилева. И понеже три дни народытѣ стояхъ гладны тамъ; Исусъ пакъ съ седемъ хлѣба и малко рыба нахрани четири хиляды мѣжъе и остаткытѣ са събрахъ въ седемъ кошове. Оттукъ, като влѣзе въ корабѣтъ, отиде въ Магдалинскытѣ горы, въ странытѣ на Далманута, дѣто Саддукеитѣ и Фарисеирѣ, като го искушавахъ и искахъ знаменіе, изобличи ги и каза, че ще са даде на този родъ знаменіето на пророка. (Мат. ѳ. 21. 51. 1—4. Марк. 3. 24—ѳ. 1—1.).

§. 32. *Исусъ заповѣда на ученицытѣ си да са пазѣтъ отъ Фарисейскый квасъ; и дава очи на единъ слѣпецъ.*

И като прѣминъ въ оттаташната страна на Галилейското море, каза на ученицытѣ си да са пазѣтъ отъ Фарисейскый квасъ; и защото тѣ си мыслѣхъ че хлѣбъ не сѣ зели, той ги смѣра като маловѣрны, и че не помнѣтъ умножаванъето на хлѣбоветѣ. И тъй тогази тѣ разумѣхъ, че квасъ Фарисейскый и Саддукейскый той нарича тѣхното поученіе. Отъ тамъ като прѣминъ въ Виѣсаида, отвори очитѣ на слѣпыйтѣ, като плю въ очитѣ му и като си възложи два пѣти рѣ-